

og Vognmagergade, og det gjorde man paa et Tidspunkt, da der var rigeligt med Lejligheder her i Byen, altsaa paa et Tidspunkt, da man kunde nedrive disse Bygninger uden at risikere at faa Bolignød. Dette vilde Socialdemokratiet ikke være med til; derimod tog man senere en ganske enkelt Del af denne Opgave op, idet man, uden at det havde den fjerneste Interesse for Boligforholdene, lod blot en Del af denne Karré nedrive, saaledes at Pladsen nu henligger som en aaben Tomt, fraregnet den Del, hvor Kommunen har opført sin store Bygning for Belysningsvæsenet.

Det er Kendsgerninger, som det ærede Medlem har nødsaget mig til at nævne, og overfor disse Kendsgerninger gælder ingen Benægtelse.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hermed maa Rækken af korte Bemærkninger om dette Emne være afsluttet.

Jessen: Med Hensyn til Planen for Prinsensgadekvarterets Ombygning skal jeg tillade mig at bemærke, at Planerne var af en saadan Natur, at de trængte til den mest grundige Undersøgelse. Det var nemlig Planer, der var tilvejebragte saadan omtrent paa bedste Beskub. Det ærede Medlem havde den Gang nogle særlige Interesser netop i den Valgkreds eller den Del af Byen, som skulde fremmes, og derfor gjaldt det om at komme med nogle Planer, der bare saa ud som noget. Senere har det ærede Medlem ikke været saa særlig interesseret i dette Spørgsmaal. Det glæder mig, at hans Interesse nu er kommet op igen. Med Hensyn til Pilestrædekvarterets Ombygning fastholder jeg, hvad jeg sagde før, at det, vi har iværksat, er noget, der er fuldt saa godt, som hvad der fra anden Side var paatænkt. Det Kvarter, vi har revet ned, var den daarligste Del; en Del af det, som det ærede Medlem vilde have revet ned, var i Virkeligheden noget, der meget godt kunde blive staaende. Vi har paa dette Punkt fulgt en bestemt Plan, og den Plan agter vi fremdeles at følge.

Elna Munch: Jeg vil gerne takke den højtærede Undervisningsminister for hans Oplysninger med Hensyn til, om Kvinder kan blive Rektorer ved Statens Skoler. Jeg er imidlertid ikke ganske enig med den højtærede Undervisningsminister i hans Betragtninger. Saa vidt jeg forstod

Ministeren, mente han, at Loven af 1903 gav Kvinder Adgang til at blive Rektorer, medens jeg mener, at Loven positivt udelukker dem derfra; Loven af 24. April 1903 hjemler positivt, at Kvinder kan blive Lærere og Overlærere. Men da disse Stillinger udtrykkelig gennem denne Lov holdes aabne for Kvinder, maa man modsætningsvis slutte, at Loven udelukker dem fra at blive Rektorer. Det hedder udtrykkelig: „Adgang til at blive Rektor ved en af Statens højere Almenskoler skal staa aaben for enhver, der ved Tjeneste som Overlærer eller Lærer ved en højere Almenskole opfylder visse Betingelser. Og her jævntilles Overlærere og Lærere ikke med Overlærere og Lærere, saaledes som andre Steder i Loven. Loven af 13. November 1903 understreger udtrykkelig Forskellen, idet den fastsætter Lønnen for Overlærere og Lærere, hvoraf det ogsaa ses, at Kvinder ikke kan blive Rektorer, da den ikke fastsætter Løn for kvindelige Rektorer. Og Loven af 22. April 1916, der fremhæver, at Kvinder fremtidig kan blive Adjunker, slaar derved endnu en Gang fast, at de ikke kan blive Rektorer. Loven af 1918, der giver kvindelige Rektorer ved de Skoler, der overtages af Staten, Adgang til at blive i disse Stillinger, er jo en ren og skær Undtagelseslov, der ikke kan anvendes ud over det Omraade, som dens Ord positivt dækker. Naar disse kvindelige Rektorer afgaar, maa derfor de ældre Loves almindelige Regler komme til Anvendelse, hvilket betyder, at Kvinder udelukkes ved Nybesættelse af Rektorembederne ogsaa ved disse Skoler. Jeg er ikke sikker paa, at den Velvillie, der skal til for at fortolke disse Love i Kvindernes Favør, altid vil være til Stede, og jeg henstiller endnu en Gang, at man loviæster Kvinders Adgang til Rektorembeder, saaledes at der ikke kan være nogen Tvivl paa dette Punkt. Kan det ikke ske nu, henstiller jeg, at man i alt Fald tager Spørgsmaalet op i den Undervisningskommission, der nu snart vil blive nedsat.

Jeg vil ligeledes takke den højtærede Kirkeminister for hans Oplysninger om Kvinders Adgang til at blive Præster. De konkluderede jo derhen, at Loven ikke hjemler denne Ret, og jeg henstiller derfor, at der fremsættes Lovforslag om, at Kvinder kan blive Præster, ligesom ogsaa Forslag om, at de kan blive Dommere. Jeg føler mig overbevist om, at dette vil vinde Tilslutning saavel i dette høje Ting som i det andet.